

עפ"ת 41030/06/21 - זוהר תומר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 41030-06-21 תומר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 60250590753
לפני כבוד השופט מרדכי כדורי
בעניין:
זוהר תומר
ע"י ב"כ עוה"ד שלמה ערד, גיא שמר
נגד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אריאלה נבון
מפרקליטת מחוז ירושלים

פסק דין

לפניי ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה (כב' השופט נ' מהנא, סגן נשיא) מיום 8/6/2021 בתיק תת"ע 9585-04-19, בה הרשיע את המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של: נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), 64(א)(3) ו-39א בפקודת התעבורה [נוסח חדש] ותקנה 169א(1) בתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961; ונהיגה במהירות העולה על המותר, לפי תקנה 54(א) בתקנות האמורות.

הרקע:

1. בכתב האישום שהוגש נגד המערער נטען כי ביום 9/4/2019 הוא נהג ברכב בהיותו שיכור, בכך שבדגימה של אוויר נשוף שנתן נמצא אלכוהול בריכוז של 596 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף, ובמהירות של 181 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בה המהירות המרבית המותרת היא 90 קמ"ש.
2. המערער כפר בתשובתו לאישום בשכרות ובמהירות הנסיעה שיוחסו לו. בסיכומיו, המערער אישר את תקינות ואמינות מכשירי המדידה, ואת מיומנות השוטרים המפעילים.

הכרעת הדין של בית המשפט קמא:

3. בהכרעת דין מפורטת ומנומקת סקר בית המשפט קמא את הראיות שהוגשו לו, ובחן את טענות הצדדים. בית המשפט קמא נתן אמון בגרסאות השוטרים שהעידו לפניו. נקבע: כי מהירות הנסיעה שנמדדה באמצעות הממל"ז היא מהירות הנסיעה של המערער, כי לא נפל פגם בהליך בדיקת השכרות שנערכה למערער באמצעות מכשיר הינשוף וכי לא קיים ספק סביר בנוגע לתוצאות הבדיקות. לאור זאת בא בית המשפט קמא לכלל מסקנה כי האשמה שיוחסה למערער הוכחה מעבר לספק סביר, והרשיע אותו במיוחס לו.

תמצית טענות הצדדים בערעור:

4. במהלך הדיון בערעור מיקד המערער את טענותיו נגד מסקנותיו של בית המשפט קמא בשלוש הטענות הבאות:

א. השכרות שיוחסה למערער לא הוכחה כנדרש, משום שהמשיבה לא הגישה כראיה את תעודת הבלון באמצעותו נערכה בדיקת הכיול היומית. לעמדתו, הראיה שהמשיבה הגישה לעניין ריכוז האלכוהול בבלון האמור - טופס בדיקת הכיול שערך מפעיל הינשוף - אינה קבילה, בהיותה עדות מפי השמועה. המערער מדגיש, כי טענתו זו היא "הבריה התיכון", כלשונה, של ערעור.

ב. נפל פגם בהליך בדיקת השכרות, בכך שהשוטר שהפעיל את מכשיר הינשוף לא המתין 15 דקות בין שתי בדיקות הנשיפה של המערער.

ג. מהירות הנסיעה של המערער לא הוכחה כנדרש, משום שלא הוכח שהממל"ז הופעל באמצעות שוטר מיומן.

5. המשיבה סומכת את ידיה על הכרעת הדין.

בטיעוניה עומדת המשיבה על כך שטענות המערער בערעור לא נטענו לפני בית המשפט קמא, ומציינת כי המערער הודה בבית המשפט בתקינות מכשירי המדידה ובכך ששתה וויסקי קודם שנהג, והודה לפני השוטרים במיוחס לו.

עוד טוענת המשיבה כי: לצורך הוכחת הכיול היומי אין חובה להגיש את תעודת הבלון, אלא די בעדותו של מפעיל הינשוף בנוגע לריכוז האלכוהול שבבלון; חלפו 15 דקות בין שתי בדיקות הנשיפה שנערכו למערער; אין לקבל את טענות המערער נגד הממצא בדבר מהירות נסיעתו.

דין ומסקנות:

6. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים, באתי לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות. כפי שיפורט להלן, אין בטענות שהעלה המערער בערעור כדי לסתור את מסקנותיו של בית המשפט קמא, או כדי להעמיד בספק סביר את אשמתו של המערער בעבירות בהן הורשע.

תעודת הבלון:

7. טענת המערער, לפיה השכרות שיוחסה לו לא הוכחה בשל אי הגשת תעודת הבלון ששימש לבדיקת

הכילול היומי, נדחית משני נימוקים. ראשית, המערער אישר בבית המשפט קמא את תקינות מכשיר הינשוף. שנית, די היה במקרה זה בעדותו של השוטר המפעיל לצורך הוכחת הרישום בדבר ריכוז האלכוהול בבלון.

8. לצורך הוכחת עובדות המבוססות על תוצאה שנמדדה באמצעות מכשיר מדידה נדרשת התביעה להוכיח, בין היתר, את תקינותו של מכשיר המדידה. על מנת להוכיח את תקינותו של מכשיר המדידה יש להוכיח, בין היתר, כי המכשיר מכיל כראוי. המערער טען בסיכומים שהגיש לבית המשפט קמא כי: **"בהתייחס לאמינות המכשירים האלקטרוניים מאחר שהוצגו בפני הנאשם כלל הממצאים בדבר תקינותם קיבל הנאשם כי המכשירים הינם אמינים"** (ההדגשה אינה במקור). הודאת המערער בדבר תקינות מכשירי המדידה יתרה את הצורך של בית המשפט קמא להכריע בסוגיה זו. לא ניתן לקבל את טענת המערער לפיה הודאתו ניתנה בהתייחס לבדיקות התקופתיות בלבד, ולא לבדיקת הכילול היומית, שכן כלל הבדיקות נדרשות לצורך הוכחת רכיב עובדתי אחד - תקינות מכשיר המדידה.

9. בפסיקתם של בתי המשפט המחוזיים נקבע זה מכבר, כי הצגת תעודת הבלון כראיה אינה תנאי בלעדי אין לצורך הוכחת כילול מכשיר הינשוף. די לעניין זה בעדות מטעמו של מפעיל המכשיר בדבר ריכוז האלכוהול הנקוב בתעודת הבלון ששימש לצורך בדיקת הכילול, ככל שגרסתו אינה מופרכת בחקירתו הנגדית (עפ"ת (ב"ש) 10783-03-11 ביטון נ' מדינת ישראל, 5/4/2011; עפ"ת (נצ') 46510-05-11 ווקנין נ' מדינת ישראל, 23/6/2011; עפ"ת (מרכז) 28787-09-12 לכת נ' מדינת ישראל, 14/7/2013; עפ"ת (מרכז) 47239-10-12 דדון נ' מדינת ישראל, 29/4/2013). ודוק: ההגנה, שתעודת הבלון עומדת לעיונה בהיותה חלק מחומר החקירה, אינה מנועה מלבחון את גרסתו של השוטר המפעיל בעניין זה, ולעשות בה שימוש מתאים במהלך המשפט.

10. טענת המערער בדבר החובה המוטלת על התביעה להציג את תעודת הבלון נסמכת על פסק הדין שניתן ברע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל, 5/7/2012 (להלן: "הלכת שרביט"), בו נקבע:

"בתיקים בהם תתעורר בעתיד מחלוקת דומה, מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפקודה להוכחת קבילותה של הראיה המוסדית בדרך הרגילה, בתצהיר שיוגש מטעם היצרן, ובמידת הצורך בהבאת המצהיר לחקירה."

אולם, הלכת שרביט דנה בסוגיית קבילותו של התיעוד הנלווה לבלוני הכילול ולבלוני האימות, וקבעה את התנאים לקבילות תעודת הבלון בנסיבות בהן ערך האלכוהול בבלון נתון במחלוקת. לא נקבע בגדרה כי חלה על המשיבה מוטלת חובה להגיש את תעודת הבלון בכל מקרה.

11. אוסיף בקצרה, כי ההלכה הפסוקה קבעה בעבר שלצורך הוכחת תקינות מכשיר ששימש למדידת מהירות נסיעה מסוג ממא"ל די לה לתביעה להוכיח שהשוטר המפעיל בדק את המכשיר ומצאו תקין לפני

צאתו למשמרת ואחרי סיומה. נקבע, כי התביעה לא נדרשת להציג כראיה את תוצאות הבדיקה העונתית הנערכת למכשיר אחת לחצי שנה (ע"פ 5345/90 בראונשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(5) 40, 50; להלן: "הלכת בראונשטיין").

הפסיקה החילה את הלכת בראונשטיין גם על תוצאות המתקבלות באמצעות מכשירי מדידה אחרים הנהנים מחזקת התקינות. נקבע, כי גם במקרים אלה התביעה נדרשת להוכיח שהשוטר המפעיל בדק את תקינות המכשיר, אך היא לא נדרשת להציג כראיה את תוצאות הבדיקה התקופתית שנערכה לו במעבדות משטרת ישראל. כן נקבע, כי די לתביעה להעמיד את תוצאות הבדיקה התקופתית לעיון ההגנה, כחלק מחומר הראיות (ע"פ (י-ם) 2804/08 אליאסי נ' מדינת ישראל, 2/2/2009; עפ"ת (חי') 18977-10-10 מדינת ישראל נ' אלוני, 20/1/2011; עפ"ת (י-ם) 21607-10-11 מלול נ' מדינת ישראל, 21/2/2012).

בשלב מאוחר יותר שונתה ההלכה. בית המשפט העליון קבע כי על התביעה להוכיח באמצעות תעודות עובד ציבור שבוצעה למכשיר המדידה בדיקה תקופתית (רע"פ 7093/10 מדינת ישראל נ' דריזין, פ"ד סו(1) 28, פסקה 27 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן, פסקה ב לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין, פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט הנדל; להלן: "הלכת דריזין"). אולם, בהלכת דריזין לא נקבע כי בנוסף לתעודת עובד הציבור על התביעה להגיש גם מסמכים שיתמכו בגרסת השוטר המפעיל לענין הבדיקה היומית. בנושא זה נותרה הלכת בראונשטיין על מכונה, ולפיה "אם" (התביעה - מ.כ.) תראה, מפי השוטר, כי אכן נעשו במכשיר הבדיקות הנ"ל, יצאה ידי חובתה" (הלכת בראונשטיין, עמ' 46; ההדגשה אינה במקור).

12. במקרה שלפניי, השוטר שערך את בדיקת האלכוהול למערער העיד, על סמך מסמכים שערך במועד האירוע, כי נעשו על ידו בדיקות כיול בתחילת המשמרת ובסופה, וכי הבדיקות נמצאו תקינות, באופן התואם את ערך האלכוהול הרשום בתעודת הבלון. גרסתו של השוטר לא הופרכה בחקירתו הנגדית. כמו כן, לא נטען בבית המשפט קמא כי תעודת הבלון לא עמדה לעיונה של ההגנה או שלא התאפשר לה לעמת את השוטר עם תוכנה. משכך, תקינות מכשיר הינשוף הוכחה כנדרש.

הליך בדיקת השכרות:

13. כעולה מפלטי מכשיר הינשוף שהוגשו לבית המשפט קמא, בדיקת הנשיפה הראשונה שנערכה למערער הסתיימה בשעה 2:11:05, ובדיקת הנשיפה השנייה החלה בשעה 2:26:19. הבדיקה השנייה נעשתה אם כן לאחר המתנה של 15:14 דקות, בהתאם לכללי הפעלת המכשיר. לא נפלה אפוא תקלה בבדיקה שנערכה למערער.

מיומנות השוטר מפעיל הממל"ז:

14. דין טענת המערער לעניין מיומנותו של השוטר להידחות, משני טעמים:

ראשית, המערער הודה בטיעונו לפני בית המשפט קמא במיומנותו של השוטר. בסיכומיו טען: "**לענין מיומנות השוטרים, הרי שמדובר בשוטרים ותיקים מנוסים ומקצועיים כפי שמציינת המאשימה...**"

שנית, מעדותו של השוטר עולה שהוא משרת במשטרת ישראל עשרות שנים, ובעבר פעל לאכיפת עבירות מהירות באותה זירה. דבריו בעדותו מלמדים באופן ברור כי הוא בעל ניסיון רב בהפעלת ממל"ז, וכי הוא בקיא באופן הפעלתו ובכללים הרלבנטיים.

התוצאה:

15. מסקנתו של בית המשפט קמא כי האישומים שיוחסו למערער הוכחו במידה הנדרשת בפלילים מבוססת היטב, ואין בטענות המערער, שנטענו לראשונה בשלב הערעור, כדי לשנות ממנה.

הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ב, 24 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.